

сички-тѣ божіи угодницы былз найдерзновенз) сѧ скрилз отз лице-то господне.

И кроткій Исаіа, іоше на осемз вѣкове преди рождество христово, напрага силѧ-тѧ на дѹха си, да бы можалз да гледа Бога, ако и да е умалилз свѣтлость-тѧ си, като сѧ облеклз вч человекз; но желостно гледаючи сичко-то негово страданіе за грѣхове-тѣ человечески претрыгна сѧ отз страхз, и извика: „неговз-а родз кой ще искаже? — Тѣй казва господь: ето ще разѹмѣе мой-а слѹга, и ще сѧ възвиси и много ще сѧ прослави; ще сѧ претрыгнѹтз ради тебе мнозина, тѣй твоей-а образ ще бѹде по нихилитз не жели у дрѹги-тѣ хора, и твоя-та слава по нихилита нежели у сынове-тѣ человечески; тѣй ще мѹ сѧ зачѹдѹтз много идолопоклонницы, и царѣ-тѣ ще затворатз уста-та си; защото него ще видѹтз онѣзи, на кои-то не е ижавано за него; и кои-то не сѧ чѹли за него, ще дазнаѹтз. Господи, кой повѣрва на наше-то говореніе, и господна-та рѣка комѹ сѧ откри? Ивѹхмы имз дете като коренз вч сѹхѧ-тѧ земѹж; не е на очи, нито има славу; и видѣхмы го и не бѣше на очи, и немаше хѹбость; ами бѣше безз почесть и по малакз отз сѣкиго сына человеческаго; — человекз вч болесть и кой-то е знае да търпи болѣз; сички-тѣ отвращѹтз лице-то си отз него, бѣ порѹганз и никой не го дѣржаше за нѣщо. Той носи наши-тѣ грѣхове, и болѣе за насз, а нѣи мыслахмы че го е Богз наказалз сч болесть, и мѹ задалз мъки; но той бѣше мъченз за на-